

Univerzitet u Sarajevu Elektrotehnički fakultet Sarajevo Odsjek za računarstvo i informatiku

Dokumentacija implementacije

Ugradbeni sistemi

Ime i prezime:

Semina Muratović Jalal Romano Nejla Bečirspahić Kako bismo implementirali našu igricu "Stoni tenis" na Banggood displeju, prije svega je bilo potrebno importovati biblioteku "SPI_TFT_ILI9341.h" u naš projekat. Ova biblioteka nudi razne funkcije za manipulaciju izgleda displeja, a koje su bile od velike koristi za naš projekat.

Uveli smo također i biblioteke "Arial12x12.h", "Arial24x23.h", "Arial28x28.h", koje su nam poslužile za formatiranje slova na displeju.

Radi mogućnosti ponovne upotrebe određenih dijelova koda i lakše čitljivosti , kod smo podijelili u sljedeće funkcije, a neke od njih ćemo u nastavku detaljno obrazložiti:

- winner (): void
- gameover (): void
- dajUgao(donjaGranica: int, gornjaGranica: int): int
- pozicionirajReket (): void
- postaviVrijednostiIgre(brzina: float, duzina1: int, duzina2: int, koef1: int, koef2: int): void
- vratiNaSredinu (): void
- igra (mode: int): void
- letiLoptica (): void
- welcome (): void
- azurirajPlasman (): void
- multiplayerIgra (): void
- soloplayerIgra (): void
- main (): int

Prva funkcija koja se poziva iz glavne funkcije, jeste welcome (): void. To je jedna veoma lagana funkcija za implementaciju, koja samo poziva određene funkcije iz "SPI_TFT_ILI9341.h" biblioteke i diktira izgled početnog, "welcome", fragmenta našeg projekta. U funkciji welcome smo koristili Ticker, koji nam je služio za poziv funkcije letiLoptica() svakih 30ms.

Prije početka same igre, na korisniku je odluka da li želi igrati u one-player mode-u, ili u two-players mode-u. Naša prvobitna zamisao jeste bila da pritiskom određenih tastera, korisnik pokreće jedan od navedenih mode-ova. Međutim, obzirom da u fakultetskoj laboratoriji nije bilo adekvatnih tastera koje bismo spojili na naš sistem, mi smo se odlučili za nešto drugačiju opciju.

Naime, ukoliko korisnik okrene potenciometar, koji se nalazi na pinu PTB1, na vrijednosti između 0.1 i 0.9, tada on prelazi u two-players mode, a u koliko okrene potenciometar na vrijednost manju ili jednaku 0.1, ili veću ili jednaku 0.9 tada on započinje igru u one-player mode-u.

```
int main() {
    srand(static_cast<unsigned int>(time(0)));
    welcome();
    uLCD.set_font((unsigned char *)Arial28x28);
    uLCD.foreground(Magenta);
    uLCD.background(Green);
    uLCD.set_orientation(1);
    uLCD.cls();
    ugao = rand() % 360;

    //kad se drugi potenc zavrne do kraja u nekom smjeru, krece multiplayer
    if(a2<0.9 && a2>0.1) multiplayerIgra();
    else soloplayerIgra();
    else soloplayerIgra();
```

Slika 1: Dio koda koji se odnosi na pozivanje funkcije welcome i izbora mode-a igrice

Funkcija multiplayerIgra(): void, služi samo za uzastopni poziv funkcije igra(mode: int): void ali sa različitim vrijednostima parametra koji se prosljeđuje. Ovom funkcijom smo osigurali da two-players mode ima 3 levela, koji se razlikuju u brzini loptice i veličini reketa. Nakon svakog levela dolazi do ažuriranja plasmana, a na kraju se poziva i funkcija winner, koja služi za prikazivanje imena pobjednika na ekranu (Fragment "winner" je ustvari i indikacija kraja igre za two-players mode, nakon čega se igrica mora restartovati, kako bi se ponovno mogla igrati.).

```
void multiplayerIgra(){
igra(1);
azurirajPlasman();
igra(2);
azurirajPlasman();
igra(3);
azurirajPlasman();
winner();
```

Slika 2: Izgled funkcije multiplayerIgra()

Funkcija gameover(), jeste slična funkciji winner(), jer ona predstavlja kraj igre za one-player mode.

Sada ćemo preći na analizu najkompleksnije funkcije u našem projektu, a to je funkcija igra(mode:int): void.

Ova funkcija predstavlja samu esenciju našeg projekta. A zbog njene kompleksnosti, osvrnut ćemo se samo na najvažnije dijelove koda.

U zavisnosti od toga da li je parametar koji se prosljeđuje ovoj funkciji 0, 1, 2 ili 3, imat ćemo različite dužine reketa, brzinu same loptice i različite mode-ove u kojim se igrica igra (mode=0 => single-player mode, mode!=0 => two-player mode).

Samu simluaciju kretanja reketa smo postigli tako što postoje dva pravougaonika čija je boja ista kao i boja pozadine, a čija y-koordinate se mijenjaju tako da "prekriju" ostatke pravougaonika crvene boje (reketa), koje nam više nisu potrebne. Također simulaciju kretanja loptice postižemo na sličan način, odnosno postoji loptica koja je iste boje kao i boja pozadine, a koja se postavlja na prethodne koordinate naše loptice.

```
//prikaz reketa i loptice sa novim pozicijama
uLCD.fillcircle(loptaX, loptaY, 5, Black);
uLCD.fillrect(reket1x1, reket1y1, reket1x2, reket1y2, Red);
uLCD.fillrect(reket2x1, reket2y1, reket2x2, reket2y2, Red);

//brisanje prethodne pozicije oba reketa, odnosno vracanje zelene boje
uLCD.fillrect(0, 30, 5, reket1y1 - 1, Green);
uLCD.fillrect(0, reket1y2 + 1, 5, 240, Green);
uLCD.fillrect(315, 30, 320, reket2y1 - 1, Green);
uLCD.fillrect(315, reket2y2 + 1, 320, 240, Green);
```

Slika 3: Simulacija kretanja reketa

Ono što nam je također predstavljalo poteškoće, jeste i sam ugao pod kojim će se loptica kretati nakon odbijanja od krajeve terena ili reket.

Za ovu svrhu smo uveli biblioteku rand() iz "cmath" biblioteke, koja služi za vraćanje random integer-a.

U određenim slučajevima, koje smo naveli u kodu, ugao kretanja loptice mora biti u određenom opsegu. Dobivanje random ugla iz određenog opsega smo osigurali funkcijom dajUgao(donjaGranica: int, gornjaGranica: int): int, čija implementacija je data na sljedećoj slici:

```
61 vint dajUgao(int donjaGranica, int gornjaGranica) {
62  int ugao;
63  return donjaGranica + (rand() % (gornjaGranica - donjaGranica + 1));
64 }
```

Slika 4

U slučajevima kada nije potrebno vratiti ugao iz određenog opsega, koristili smo da je ugao=rand()%360, a ovim zapisom smo osigurali da će vrijednost našeg ugla uvijek biti u segmentu [0, 359].

Slika 5 : Postavljanje ugla kretanja loptice za različite slučajeve

Ispis bodova zavisi od toga da li je mode=0, ili je mode!=0. Kada je mode=0, nalazjmo se u single-player mode-u i tada su poeni predstavljeni u obliku loptica. Na početku player ima 11 poena, svaki put kada ne uspije odbraniti lopticu, broj poena se smanjuje za 1. Ukoliko je mode!=0 tada smo u two-players mode-u i prikazuju se ostvareni poeni kako za prvog playera, tako i za drugog. Ukoliko player1 ne uspije odbraniti lopticu, player-u 2 se broj poena uvećava za 1 i obrnuto.

```
if(mod!=0) {
169 V
               uLCD._printf("P1:", 4);
170
171
              uLCD._printf(p1, 3);
              uLCD.locate(210, 5);
172
              uLCD._printf("P2:", 4);
173
              uLCD._printf(p2, 3);
174
175
          else{
176 ~
177
              //preostali zivoti u obliku loptica u soloplayer modu
              int bodovi = 11 - poeniIgrac2;
178
179
              int poluprecnik = 0;
              uLCD.fillcircle(starix, 15, 10, Green);
180
              while(bodovi!=0) {
                   uLCD.fillcircle(15+poluprecnik,15,10, Magenta);
182
183
                   poluprecnik = poluprecnik + 25;
184
                   bodovi--;
185
186
               starix = poluprecnik - 10;
187
```

Slika 6: Ispis ostvarenih/preostalih poena